

ΠΟΙΚΙΛΑ
ΚΑΙ
ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Κρασί 250 ετών

Στά ύπνογια του Δημαρχείου της Βόρμης, έχει αποθηκευθεί από το 1673 αρκετή ποσότη κρασιού του Ρίνου το οποίο χρησιμοποιεί για να πίνουν οι βαρβάρους άδοντες του Δημοτικού Νοσοκομείου της πόλεως. Έκτος από τον Αύτοκράτορα Γουλιέλμο τον Α', τον Φρειδερίκο τον Γ' και τον Βίσαρκ.— και τους άσθενείς φρονικά— κανείς άλλος δεν ήπια ποτέ από το πολύτιμο αυτό ποτό. Υπολογίζεται πως υπολείπονται άκόμα από το κρασί αυτό 300 400 λίτρες.

«Ο άνθρωπος που δεν κοιμάται»

Στην Πασιόδνα της Καλλιφρονίας πέθανε πρό ένδος μηνός, δ εκατομμυριούχος Τζιμ Τάμερσ ό οποίος ήταν γνωστός με τό όνομα «: άνθρωπος που δεν κοιμάται». Πράγματι ό περιεργός αυτός Αμερικανός έπι δεκτιέτη χρόνια δεν ειχε πεισε σε κρεβάτι ούτε μιá ώρα! Αποασχολούμενος διαρκώς ώς Διευθυντής ένός μεγάλου εργοστασίου οίονπνευμάτων, άγρυπνούσε έπάνω στη δουλειά έως τής 3—4 και ύστερα έκανε πιά τόν ύπνο του και δεν μπορούσε να κλείσει μάτι.

Η δουλειά αυτή κράτησε 5-6 χρόνια και φαίνεται πως εππράσαν τόσο πολύ τόν οργανισμό του, ώστε όταν άργότερα, αναγκάστηκε, με τη συμβουλή των γιατρών, να εγκαταλείψη τό εργοστάσιο και ν' άποσπθή στών ιδιωτικό βίο, ειχε πιά χάσει την διάθεση του ύπνου. Κάθε βράδι επήγαινε στο θέατρο και από εκεί σ' ένα σφαιριστήριο, όπου άδικώς προσπαθούσε με την κόυραση να μπορέση να νυστάξη. Μόλις περι τή εξημερώματα κατάφευγε να τόν πάρη κανένα τέταρτο οε καμμιá πολυθρόνα του σφαιριστηρίου και πάλι πηδούσε όρθιος άπότομα για να μη ξανακοιμηθί πιά ώς τ' άλλο τό βράδι.

Ο θάνατος του δυστυχούς αυτού νεωραθενικού εκατομμυριούχου προήλθε από εξάντληση ή οποία ειχε ως αίτία την νευρική αυτή αϋπνία, των δέκα έξη δλοκλήρων έτών, που περδσανε με τόσα βάραινα και τόσα μαρτύρια!

Δέκα συμβουλές για τούς λεουμένους

Από τό άγγλικό Ιατρικό περιοδικό «Υγεία και Επιστήμη» παίρνομε τις έξης δέκα σοφώτατες συμβουλές για τό μπάνιο:

- 1). Μη κάνης από μπάνιο ύστερα από μιá δυνατή συγγιληση.
- 2). Μη μπαινεις ποτέ στο μπάνιο όταν αισθάνεσαι και την παμικρή άδιαθεσία.
- 3). Απαγορεύεται κάθε είδους μπάνιο, ύστερα από μεγάλη κόπωση ή συνεχή άϋπνια.
- 4). Όταν πναινεις στο μπάνιο μην τρέχης ποτέ.
- 5). Στά μέρη της θάλασσας των δριών δεν ζέρεις τό βάθος, μη πέφτης ποτέ κι' άν άκόμα ζέρεις κολύμπι.
- 6). Γδύσου άργά και πέσε άμέσως στο νερό.
- 7). Αν δεν μπορέσεις να πέσης στη θάλασσα με τό κεφάλι, πάντως φρόντισε να τό βρέχης άρκετά και άμέσως από την άρχή.
- 8). Μόλις αισθανθής και την αρασημικρότερη ψύχρα, έβγα άμέσως, χωρίς αναβολή.
- 9). Μετά τό μπάνιο, μίλις βήγη; σκουπίσου καλά και δυνατά, ντύσου έλαφρά και κάνε ένα μικρό περιπάτο.
- 10). Αν ζέρης και κολυμπάς, μείνε στο νερό όλο αισθάνεσαι εθάρσιση, άλλοίως μη μείνης στη θάλασσα περισσότερο από 10 λεπτά, γιατί μόνον όσοι ζέρουν και κολυμπούν θέτουν σε κίνηση όλους τούς μύς του σώματος, ενώ έσύ αναγκαστικά θα άκινητεις και ή άκινησία μέσα στο νερό βλάπτει πολύ στην ύγεια.

Άνθρωποκτονία ή ζωοκτονία ;

Νά ένα μεγάλο ζήτημα που άνικινηθήκε τελευταία στην Αμερική και που πρόκειται να λυθί και' αυτές από τό Κακορηγοδικίο του Σικάγου.

Τό ζήτημα αυτό πρόκυψε από τό έξης γεγονός. Ανάμεσα στο διάφορα ζώα που περιέχουν οι ιδιωτικοί ζωολογικοί κήποι της πόλεως; του Σικάγου, άπρηχε και κάποιο πολύ παρδδοξό όν, τό όποιο δ' Ιδιοκτητής αυτού έπεδείκνυε στο Κοινό ως άνθρωποκίθηκο, δηλαδή σαν έναν πρόγονο του ανθρώπου και

ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Είνε πράγματι περίεργα τό τελευταία λόγια που άναφέρουν την τελευταία στιγμή του θανάτου των οι μεγάλοι άνδρες, συγγραφείς, μουσικοί, επιστήμονες, και λυτχ ναι, στρατηγοί.

Τάς φράσεις αυτές της στιγμής του θανατογλήματος των μεγάλων άνδρων, εκ των οποίων άλλες εινε άκατάλληπτες και άλλες έλέγησαν με ώρισμένο σκοπό, συνκέντρωσε κάποιος ξένος λόγιος, από του οποίου τό βιβλίο τις μεταφράζουμε χάριν των άναγνωστών μας.

Αιχίζουμε με τόν Καίσαρα, ό όποιος πίπτων. από τό πλήγμα των δολοφόνων του, ανέκραξε προς τών μεταξυ αυτών ευρισκόμενον φίλον του Βρούτου: Καί στί, Βρούτε ;

Ο Αύγουστος εκραζε άποθνήσκων: Παρεστάθη καλώς τό δράμα... Χειροκροτήσατε!

Ο Νέρων εκραζε άποθνήσκων: Είς τότο σννίσταται ή πίστις οας ;

Ος Έρβίκες Η' : Οι καλόγηροι ! Οί κελόγηροι ! Οί καλόγηροι !

Ο Τουρκουάτες Τάσες : Είς χεϊρας σου, Κίριε, παραδίω τό πνεύμα μου !...

Η Βασίλισσα Έλισαβητ : Δι' έν λυπόν άκόμη δίδω τό βασιλείον μου.

Ο Γεώργιος Δ' : Τούτο μόνον εινε δ ήβναις ;

Ο Λόκ : Άρχετá !

Ο Κρόμβελλ : Έσώθην !

Ο Μόζαρτ : Αφήσατέ με ν' ακούσω μια φορά άκόμη τούς ήχους αυτού, οι όποιοι έπι μακρόν επήρησαν ή παρηγοριά μου και ή χαρά μου...

Ο Στρατηγός Γούφ : Τί ; ό έχθρός με έγει ; Άποθνήσκω εύχαριστιμένους...

Ο Γρότ : Έσο σπουδαίος !

Ο Ζωγράφος Γκαίνσπερουγ : ΟΛοι πτε γίνουμε εις τόν ούρανόν και ό Βάν Νεύκ εινε μαζί μας !...

Ο Ούσαιγ των : Καλώς !

Ο Μιραμπώ : Αφετέ με ν' αποθάσω επό τόν ήχο της μουσικής.

Ο Κάρολος δ Β' : Μην αφήσετε να πεινάση ή δυστυχής Νέλλν. (Η μικρή του σκύλλα).

Ο Σίλλερ : Καλλίτερα !... ειμαι ή σπηώτερος...

Ο Ναπολέων : Φάλαξη κατά μέτωπον !...

Ο Βύρων : Έφθασεν ή στιγμή του ύανου.

Ο Άλφίερης : Σφίξε τό χέρι μου, φίλιε φίλε... Άποθνήσκω !...

Ο Βάλτερ Σκόττ : Άναγεννώμα !...

Ο Ουέλιγτων : Καλώς !...

Και ό Λαμερναί : Καλήν άντάμωσιν !...

την Δαρβίνεο θεωρία, ό όποιος μάλιστα έομμίενε άκριβώς τό μεταβατική κατάσταση από τόν πίθηκο στών άνθρωπων.

Δυστυχώς ό περιφημος αυτός πιθηκάνθρωπος ήταν πολύ νευρικός και άτακτος, τόσο που κάθε μέρα έκανε σκεπής με τό άφενικό του και Ιδιοκτήτη του. Τά περιάματα ειχαν φθάσει πιά στο άπροχώρητο. Ο πιθηκάνθρωπος αυτός δεν έννοούσε να διορθωθί και μιá μέρα, κατόπιν ένός γερού καυγά, ό Ιδιοκτήτης του παίρησε ένα χορηό ζύλο και έταλλος από τό θυμό του τόν βαρδαι στο κεφάλι, Ο πιθηκάνθρωπος έφ' εινε στών τόπω.

Και τόρα προκύπτει τό ζήτημα: Σφονεύς αυτούς που πρόκειται να δώση λόγο ενώπιον της Αμερικανικής Δικαιοσύνης, άν άποδειχθί ότι τό όμμα άνήκε στο άνθρωπινό γένος, βεβαίως θα είναι έννοχος άθροωποκτονίας. Αν όμως εινε ζώον, τό πρήμα διαφέρει. Γιατί τότε βεβαίως τό ζώο αυτό ήταν κτήμα του και ειχε όλο τό δικαίωμα να τό σκοτώση, άν ήθελε.

Στους ένόρκους λοιπόν της πόλεως του Σικάγου, προβάλλεται τό άρεκά δύσκολο πρόβλημα: Ο πιθηκάνθρωπος αυτός ήταν άνθρ'ωπος ή πιθηκος;

Ομολογούμε ότι ή θέσις των ένόρκων εινε άρκετά δύσκολη!

Πόσο ζουν τα πουλιά

Οί τελευταίες έρενες των Εύρωπαίων φυσιολόγων απέδειξαν ότι ό κύνκος ζή περίπου 300 έτη και εινε τό πιό μακρόβιο πουλί της γης. Δεύτερο έρχεται τό γεράκι, τό όποιο μπορεί να φθάση και τό 150 χρόνια. Κατόπιν έρχεται ή αετός, ζει 100-110 χρόνια, και ύστερα έρχονται τα θαλάσσια και τα ύδρόβια που' των οποίων ή ηλικία κυμαίνεται μεταξύ 40-60 έτών.

Όσο για τό μικρότερα πουλιά, κα αιδίως τό κατοικίδια αυτά τό κοκόρια ζούν 15-20 χρόνια. Τά περιστερία φθάνουν 10 χρόνια, τ' άπόνια τό 18 και τή καναρίνια τό 15.